

เส้นทางสายสวย สู่...น้ำตกสายสวย

สวย...น้ำตกสายสวย

กายสอຍ สู่...น้ำตาสาขายหวาน...

หรือ...ป๊อปปี้

★เตลิบิวส์★ วาไรตี้

ในขณะที่หลายคนกลัวความเปียกปอนและเลือกนอนอยู่แต่ในบ้าน หลายปีที่ผ่านมา ธรรมชาติกลับสอนให้คนเริ่มทางอย่างเราว่า หน้าฝนมันก็มี ความงามในแบบฉบับของมันที่น่าออกไปสัมผัส

ท้องฟ้าหน้าฝนอาจหม่นเทาเหงาเศร้า ไม่แจ่มจ้าสดใสเหมือนฤดูกาลอื่น ทะเลหน้าฝนคลื่นลมนำเกรงขามด้วยมรสุม แต่ธรรมชาติก็มอบกลิ่นไอดินที่แสนสดชื่นยามเมื่อต้องฝนพราว พุ่งน้ำป่าเขาที่เขียวชอุ่ม และสายน้ำตกงามตาเป็นฉ่ำชื่นใจ ชดเชยมาให้แทน

จุดหมายปลายทางของเราวันนี้อยู่ที่ “น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น” น้ำตกที่ได้ชื่อว่าเป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองไทย

ห้วยแม่ขมิ้น น้ำตกสายหวาน ผู้เป็นครูในการถ่ายภาพน้ำตก

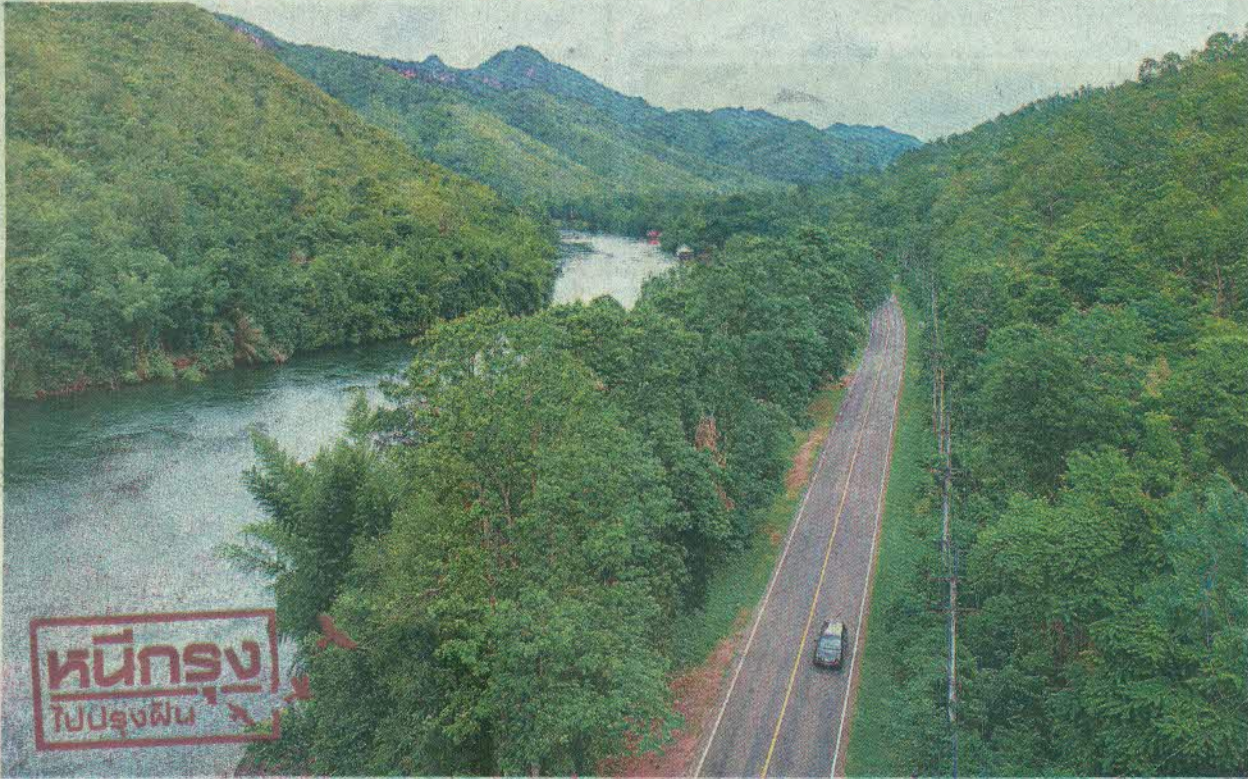
น้ำตกห้วยแม่ขมิ้นตั้งอยู่ในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ ห่างจากตัวเมืองกาญจน์ประมาณ 110 กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 4 ชั่วโมง แต่ถ้าเป็นสมัยก่อนที่ต้องนั่งไฟร์วิลหัวล้านหัวคลอนไปบนทางลูกรัง แล้วยังต้องข้ามแพไปต่อรถอีกรอบ กว่าจะถึงน้ำตกก็ได้เวลามือเย็นพอดี นับว่าสาหัสเอาการ แต่หลายคนก็ยังพากันไปเพื่อให้ได้ไปสัมผัสน้ำตกแห่งนี้สักครั้งหนึ่งในชีวิต โดยเฉพาะช่างภาพสายแลนด์สเคป เรียกว่า ใครไม่มีภาพน้ำตกแห่งนี้เก็บไว้ในคอลเลกชันก็นับว่านอนตายตาไม่หลับ ห้วยแม่ขมิ้นจึงนับว่าเป็นน้ำตกที่มีเสน่ห์แรงไม่ใช่น้อย

ส่วนปัจจุบันการเดินทางไปน้ำตกห้วยแม่ขมิ้นสะดวกสบาย มีถนนลาดยางถึงตัวน้ำตกซึ่งตั้งอยู่ติดที่ทำการอุทยานฯ ถ่ายขายขนาดจอตลอดแล้วเดินไปอีกไม่ถึงร้อยเมตรก็ถึงบริเวณตัวน้ำตก

เส้นทางสายสวย สู่...น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น

(บริเวณชั้นที่ 4) สะดวกกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว

เราไปถึงอุทยานฯ ก็เกือบบ่ายโมง หลังจากติดต่อที่พักของอุทยานฯ เสร็จ พวกเราก็หาอะไรง่าย ๆ กินกันที่โรงอาหารของอุทยานฯ ที่ยามนี้ซึ่งเป็นวันธรรมดา ทั้งโรงอาหารมีแค่ร้านอาหารตามสั่งและร้านน้ำเปิดอยู่เพียงสองร้าน กินเสร็จก็สั่งอาหารเย็นไว้ล่วงหน้า เพราะโรงอาหารเค้าจะปิดตอนห้าโมงเย็น เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ที่ทำหน้าที่ขายคุปองบอกว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวที่นี้ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ร้านค้าก็จะเปิดมากกว่านี้

แผนที่ที่นำมาตั้งแต่เข้าจากอิทธิพลของร่องมรสุมยังคงพร่าไม่มีที่ท่าจะขาดเม็ด ข้อดีอย่างหนึ่งของหน้าฝน คือ มันสอนให้เรารู้จักรอคอย ไม่มีฝนที่ไม่เคยหยุดตก คล้าย ๆ กับความทุกข์ที่มันก็ไม่มีตลอดเวลา ถ้าเรารู้จักรอคอย สักวันความสุขมันก็คงคิดถึงเราเอง

สิ่งที่เราทำได้ในตอนนี คือ กลับไปตั้งหลักที่ห้องพัก รอฝนหยุดตก ไม่น่าจะต้องรอถึงเช้าวันพรุ่งนี้ แต่ใครจะไปสนใจล่ะ ในเมื่อน้ำตกที่ได้ชื่อว่าสวยที่สุดในเมืองไทยยังรอคุณอยู่แค่เดินก้าวไปหา

ที่พักในอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์มีให้เลือกทั้งแบบบ้านเดี่ยวเป็นหลัง ๆ เหมาะสำหรับผู้ที่มาเป็นครอบครัว มีทั้งแบบแฟรมน้ำในเขื่อนศรีนครินทร์ หรือจะนอนเต็นท์ก็มีไว้บริการ ส่วนชายโฉดอย่างผม นายชอชชาย และนายช่างภาพทั่วไทย เจ้าหน้าที่เค้าแนะนำห้องพักที่อุทยานเนินเขาสำหรับสามคนพอดี ๆ สำหรับ

คนที่มาในวันธรรมดาช่วงนี้ อาจไม่ต้องจองล่วงหน้า แต่ถ้าเป็นเสาร์-อาทิตย์แนะนำให้จองที่พักรักก่อนในเว็บไซต์ของกรมอุทยานฯ เพื่อประกันความผิดพลาด เพราะถึงแม้จะเป็นหน้าฝน แต่ยังมีคนไม่กลัวฝนมาพักผ่อนเต็มเกือบทุกอาทิตย์ เต็มจะหว่าไม่เตือน

.....

เช้าวันใหม่ ถึงฟ้ายังฉ่ำด้วยเมฆฝนสีเทาเต็มท้องฟ้า แต่โชคดียังฝนก็สั่งฟ้าไปตั้งแต่ก่อนรุ่งสาง น่องมิว-เอ็กซัลกลับมาจอดที่ลานจอดรถหน้าโรงอาหารอีกครั้ง ถึงตรงนี้ก็ไต่เวลาออกไปสัมผัสความงามของน้ำตกห้วยแม่ขมิ้นกันแล้ว

เสียงสายน้ำจากลำห้วยแม่ขมิ้นที่โถมถึงผ่านชั้นหินลงสู่ผืนน้ำที่อยู่ต่ำกว่า ดึงดูดให้เราเร่งสปีดเท้าไปตามทางเดิน สู่จุดหมายที่ห่างไปไม่กี่สิบก้าว นั่นคือ น้ำตกชั้นที่ 4 **“จักรแก้ว”** มุมที่มวลมหาประชาชนต่างลงความเห็นว่าเป็นชั้นที่สวยงามที่สุดของน้ำตกห้วยแม่ขมิ้น

พวกเรากางขาตั้งกล้อง มุมไหนมุมมัน เสนอไว้ตัวเก่งถูกเรียกมาใช้งาน แม้ไม่ใช่ฟิลเตอร์ทอนแสงอย่าง ND Filter ก็สามารรถถ่ายภาพน้ำตกให้เบลอสวยในสปีดต่ำได้ ด้วยเพราะความแรงของสายน้ำบวกแสงนวลที่ถูกซับด้วยเมฆหม่นบนท้องฟ้าเป็นใจ จะขยับยกย้ายถ่ายมุมไหนก็สวยจนแทบไม่อยากย้ายไปไหน

จังหวะเส้นสายซ้อนชั้นของน้ำตกห้วยแม่ขมิ้นได้รับการกล่าวขานในหมู่ช่างภาพว่า **“หวานอ่อนช้อย”** ยิ่งกว่าน้ำตกใด ๆ ในประเทศไทย เมื่อ

เห็นด้วยตาก็ยอมรับโดยดุษณีที่สุดสำหรับการถ่ายรูป ห้วยแม่ขมิ้นจะงามหยดย้อยขนาดไหน (อ่านต่อ)

เก็บรูปจนหน้าใจก็ได้อีก 10 นาที ห้วยแม่ขมิ้นเพิ่มเติมกันไว้

หินปูนขนาดใหญ่ ซึ่งไหลผ่านลำน้ำตกห้วยแม่ขมิ้น มีทั้งหมด 7 ชั้น

ชั้น 1 ม่านหมอก ชั้น 2 ม่านหมอก ชั้น 3 ม่านหมอก

ชั้น 4 ม่านหมอก ชั้น 5 ม่านหมอก ชั้น 6 ม่านหมอก และชั้นที่ 7

จากชั้นที่ 4 เดินลงไม่ไกลนักเป็นชั้นบันไดที่ทำไว้เป็นขั้นบันได

ไม่ต้องกลัวลื่นหายหลังเท้าเพราะมีไม้เท้าช่วยพยุงตัว

เส้นทางเดินนี้เป็นเส้นทางที่ปลอดภัยมาก

500 เมตร สองฟากฝั่งมีต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น

เฉพาะพืชพวกกล้วยไม้ ช้าง ช้าง ช้าง

ชอย...สู่...น้ำตกสายหวาน... ชอย...แม่ขมิ้น

ไม่ต้องจองล่วงหน้า แต่ถ้าเป็นเสาร์-
 พักกันก่อนในเว็บไซต์ของกรมอุทยานา
 ึ่งแม้จะเป็นหน้าฝน แต่ยังมีคนไม่กลั
 ้เที่ยวจะหาว่าไม่เตือน

 อยเมฆฝนสีเทาเต็มท้องฟ้า แต่โชคดีที่
 ึ่งมี-เอ็กซ์กลับมาจอดที่ลานจอดรถ
 ักได้เวลาออกไปสัมผัสความงามของ
 ึ่งมีที่โหมงถึงผ่านชั้นหินลงสู่ผืนน้ำที่
 ักไปตามทางเดิน สูดหายใจที่ห่างไป
 “ฉัตรแก้ว” มุมที่มวลมหาประชาชน
 ที่สุดของน้ำตกห้วยแม่มณี
 ึ่งใครมุมมัน เสน่ห์วัดตัวเก่งถูกเรียก
 ึ่งอย่าง ND Filter ก็สามารถถ่าย
 ึ่งด้วยความแรงของสายน้ำบวก
 ึ่งท้องฟ้าเป็นใจ จะขยับย้ายถ่ายมุม
 ึ่งไหน
 ึ่งน้ำตกห้วยแม่มณีได้รับการกล่าวขานใน
 ึ่งยิ่งกว่าน้ำตกใด ๆ ในประเทศไทย เมื่อ

เห็นด้วยตากียอมรับโดยคุณนี่ไม่มีข้อสงสัย ขนาดช่วงที่ไม่ใช่ช่วงที่ดี
 ที่สุดสำหรับการถ่ายรูป ห้วยแม่มณียังสวยงามขนาดนี้ ถ้ามาช่วงพีค ๆ
 จะงามหยดย้อยขนาดไหน (อ่านหนังสือจนกว้างแผนเดินทางได้เลย)
 เก็บรูปจนหน้าใจก็ได้เวลาไปต่อ แต่ก่อนไปต่อ มาทำความเข้าใจน้ำ
 ตกห้วยแม่มณีเพิ่มเติมกันไว้จะหนอยกิดี น้ำตกห้วยแม่มณีเป็นน้ำตก
 หินปูนขนาดใหญ่ ซึ่งไหลผ่านลำห้วยแม่มณี ลอดหล่นไล่ระดับลงสู่เขื่อน
 ครึ้นครึ้นครึ้น มีทั้งหมด 7 ชั้น แต่ละชั้นมีชื่อเพราะพรัง ไล่ตั้งแต่ชั้นที่ 1
 ดงวาน ชั้น 2 ม่านหมื่น ชั้น 3 วังหน้าผา ชั้น 4 ฉัตรแก้ว ชั้น 5 ไหลจน
 หลง ชั้น 6 ดงผีเสื้อ และชั้นที่ 7 ช่มเกล้า รวมระยะทาง 2,270 เมตร
 จากชั้นที่ 4 เดินลงไปตามทางเดินที่ทำไว้อย่างดี เดินง่าย ตรง
 โห้นเป็นขั้นบันไดก็ทำไว้เป็นขั้นเตี้ย ๆ ไม่สูงจนเป็นภาระของหัวเข่า
 แถมไม่ต้องลำบากยกเข็นไกลดูตลกลงไปตามเนินชันเหมือนในวันวาน
 เรียกว่า ถ้าคนแข็งแรงเริ่มเสื่อมแบบผมเดินได้สบาย คนทั้งโลกก็เดิน
 ได้สบายไม่มีปัญหา แม้เป็นหน้าฝน ใสอืดแต่เดินระมัดระวังหน่อยก็ไม
 ต้องกลัวลื่นหกล้มหลังหัวฟาดพื้น แถมยังช่วยไม่ให้คนไปรบกวน
 ธรรมชาติสองข้างทาง อันนี้ต้องขอชมกรมอุทยานฯ ไว้ด้วยใจจริง
 เส้นทางเดินนี้เป็นเส้นทางลงไปยังน้ำตกชั้นที่ 3, 2, 1 ขนานไป
 กับลำห้วยแม่มณีตามลำดับ จากชั้นที่ 4 ถึงชั้นที่ 1 ระยะทางประมาณ
 500 เมตร สองฟากฝั่งร่มครึ้มด้วยป่าไผ่และพรรณไม้ไม่น้อยใหญ่ โดยเฉพาะพืชพวกคล้า, ขมิ้น อันเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่มาของชื่อน้ำตก

แต่ละชั้นธรรมชาติออกแบบให้สวยและมีเสน่ห์ไม่ซ้ำกัน บางชั้นเป็น
 ผาสูง บางชั้นไล่ระดับ บางชั้นเป็นน้ำตกซ้อนน้ำตก ยากที่จะวัดว่า
 แบบไหนสวยกว่ากัน ทุกชั้นมีจุดให้แวะพักชมความงามของน้ำตก
 แต่ละชั้น รวมทั้งมุมถ่ายภาพสวย ๆ ให้ได้ฝึกฝีมือการถ่ายภาพน้ำ
 ตกไปตลอดเส้นทาง เป็นความสวยงาม ๆ ที่ยังเดินผ่านมากชั้น สาย
 น้ำยังชะล้างจิตใจให้อิ่มเอม

เวลาเดินไปข้างหน้าเร็วจนไม่รู้ตัว เมื่อเดินไปจนสุดทาง เรา
 ก็เดินย้อนกลับตามเส้นทางเดิมเพื่อย้อนขึ้นไปสู่น้ำตกชั้นที่ 5, 6, 7
 ที่เส้นทางเดินเป็นเส้นทางธรรมชาติลัดเลาะผ่านป่าไปสู่น้ำตกชั้น
 ต่าง ๆ เส้นทางนี้รวมระยะทาง 1,500 เมตร โดยประมาณ เช็กบิล
 ครบ 7 ชั้น ก็ได้เวลาอำล่าน้ำตกอันเป็นที่รักของคนรักธรรมชาติ
 และผู้ที่รักการถ่ายรูป

อีกเดือนสองเดือนข้างหน้า จะเป็นช่วงที่น้ำตกห้วยแม่มณีสวย
 ที่สุด ใครที่ยังไม่เคยมาที่นี่ อย่างที่บอก...ต้องมาสักครั้งในชีวิต ยิ่ง
 มาในวันธรรมดา น้ำตกห้วยแม่มณีก็ยังเป็นน้ำตกห้วยแม่มณีเดิมที่
 สวยไม่ต่างจากวันวาน ที่เพิ่มเติมมา คือ ความสะดวกสบายครับ

ปิดทริปกับวิวเขื่อนศรีนครินทร์

ก่อนกลับ มาถึงนี้แล้วไม่แวะไปชะภาพกันที่เขื่อนศรีนครินทร์
 ก็นับว่าเสียเที่ยว ออกจากเส้นแยกไปน้ำตกออกมากถนนสายหลัก
 เลี้ยวซ้ายไปจึงเดียวก็ถึงทางเข้าเขื่อนแล้ว

“เขื่อนศรีนครินทร์” เดิมชื่อ “เขื่อนเจ้าเงาะ” ที่เรียกตาม
 ชื่อตำบลที่ตั้ง ต่อมาได้รับพระราชทานชื่อใหม่จากในหลวง รัชกาล
 ที่ 9 เปลี่ยนเป็นเขื่อนศรีนครินทร์ เป็นเขื่อนกั้นลำน้ำแควใหญ่ที่
 ไหลผ่านตัวเมืองกาญจนบุรีก่อนไปบรรจบกับแม่น้ำแม่กลอง ช่วย
 ให้พื้นที่ได้เขื่อนไม่ขาดแคลนน้ำและเป็นเขื่อนผลิตไฟฟ้าที่สำคัญ

ขับไปเรื่อย ๆ ตามป้ายบอกทาง ไม่นานเราก็มาถึงบริเวณสัน
 เขื่อนขนาดใหญ่ ด้านหนึ่งเป็นพื้นน้ำกว้างใหญ่ไพศาล มียอดเขาโผล่
 พันน้ำ มองคล้ายเกาะเล็ก ๆ ในทะเล มีแพที่เข้ามาทำธุรกิจแพพัก
 ในเขื่อนลอยอยู่เห็นลิบ ๆ ที่ใครอยากพักก็แค่ขับรถข้ามเขาต่อไป
 ทางเหนือเขื่อน ทางไป อ.ศรีสวัสดิ์ อีกนิดเดียว แล่นนั้นมีแพให้เช่า
 เป็นหลัง ๆ เช่าแล้วเค้าก็จะลากไปปล่อยลอยแถวเกาะในเขื่อน
 สนราคาก็ขึ้นอยู่กับขนาดแพ ตั้งแต่หลักพันไปจนถึงหลักหมื่น
 หากรับจำนวนคนที่พักก็ไม่กี่สตางค์ เหมาะสำหรับมาล่องลครค์เป็น
 หมู่คณะ หรือจะพักบริเวณเขื่อน การไฟฟ้าเค้าก็มีที่พักไว้บริการ

อีกสองเดือนก็จะพ้นหน้าฝนแล้ว ลองหาเวลาไปสัมผัส
 บรรยากาศของธรรมชาติยามหน้าฝนดูกันนะครับ รับรองว่า มัน
 คุ่มค่ากับการที่ต้องเปียกฝนแน่นอนครับ.

เรื่อง : รัฐรงค์ ศรีสุริย, อติชาติ สายทองอินทร์
 ภาพ : กองบรรณาธิการนิตยสารเน็กรัง
www.facebook.com/neekrungmagazine